Гладувание ср. то гладне, тварение гладъ.
Гладъ м. тоже що гладия, и влане храна
Гладъкъ-дка-дко (дкий) равенъ, уравненъ, изравненъ, незогнавъ, дъската гладка, гладко като стъкло, пътъ гладъкъ, равенъ, като длань

Гладя гл. дъв. 1) правя гладъкъ, равнъ, изравнявам, изравнявам, тъпча, да огладиш харманъ и, ~~дувено~~, приудосвам, оглаждам дъска 2) гладя някого съ ръка, милвам, милоумна ръка и да ти погладя лицето посл. 3) пригладвам, садиросвам, потоглеждисвам, комарисвам. Гладена дъска, фръчка, гладе брада

Гладисе, гл. въз.

Гламавъ-ва-во (вий), сопоф. отъ глъмлавъ (я то като а) тъмнинъ, белес. Гламавъ от глумав.

Гламъ м. (глъмъ), Гламъ го хвенало, мъ-ник аклякъ.

Главница, в. Главница, въглавница, и наглавник.

Гласец (ецъ) умал. от глас.

~~Гласие ср. стар. да запеем~~

~~Гласание~~ ср. стар. voce sim.
Гласитель м. в. Гласнятай, и който гласи и дъ.
~~Гласителен (ева) ена, ено, ний, ни-~~
Гласитъ стр. тоже гласовитъ-та-то.
Гласъ ср. (чи) неоф. в. власъ и ласъ.
Гласование ср. vocare
Гласовитъ-та-то (тий) който има голямъ, силенъ гласъ.
~~Гласоводец (дца) ~~ ~~ец ~~ ~~ово, ~~ ~~ро~~ ~~ди~~ ~~ва~~ ~~в, ~~ ~~ледъ~~ ~~ен~~ ~~ъ~~ ~~ъ~~ ~~ъ~~ ~~ъ~~
Гласовитост (та) (дъ)
Гласовеч, вна, вно (вий)
Гласоносец ~~ец~~ ~~ъ~~ в. Гласоносец.
Гласъ м. 1) Звукъ що издаватъ грлото, и особено човѣкъ 2) викъ, молба 3) шумъ отъ неодушевени предмети въ движенъ ръки и гласъ си. 4) Звънение, звечение, дрънкане, тръбене, свирня. Въ всадне се гласъ отъ тръба и овенчъка земя 5) Известенъ начинъ въ черковно пение, гласъ първий, шестий, осмий гласъ. 6) Въ трудно учреждение, съвѣтъ, съвѣтъ, заповѣдь. И послуша Моисей гласъ тъ на тестя си и направи всичко що му рече Исх 18;24.

Гласъ, сна, сно (ний), звенъ, извѣстенъ съ гласъ и сказанъ. Гласна буква
Гласенъ, сна, сно, (сенъ), нагласванъ, наговарянъ
Гласенъ, сна, сно (сенъ), който дава гласъ за избиране на някого.
Гласность ср. свойство на гласенъ, дръжване при изчитане на ту да вдигнеш гласъ ~~за избиране~~ ~~ъ~~ ~~ъ~~ ~~ъ~~ ~~ъ